

Disposición transitoria décimo sétima. *Réxime transitorio dos maxistrados do Gabinete Técnico de Información e Documentación do Tribunal Supremo.*

Os maxistrados que, á entrada en vigor desta lei orgánica, se encontren en servizo activo no Gabinete Técnico de Información e Documentación do Tribunal Supremo, pasarán nese momento á situación de servizos especiais na carreira xudicial. Para facer efectivos os dereitos inherentes a esta nova situación deberán obter, mediante concurso regrado, praza en propiedade no prazo de tres anos.

Se durante o transcurso deste prazo cesaren ou se, transcorrido este, non obtivesen praza en propiedade, quedarán adscritos ó Tribunal Superior de Xustiza de Madrid, nos termos que lles sexa de aplicación de entre os establecidos nos números 2 e 3 do artigo 118 da Lei orgánica do poder xudicial.

Disposición transitoria décimo oitava. *Réxime transitorio aplicable ós letrados do Consello Xeral do Poder Xudicial.*

1. En calquera caso tódolos letrados do Consello Xeral do Poder Xudicial que na data de entrada en vigor desta lei non se encontrasen na situación de servizos especiais na súa carreira ou corpo de orixe, pasarán a esta situación no dito momento. Esta nova situación terá a consideración de primeiro nomeamento para os efectos do artigo 146.2 da Lei orgánica do poder xudicial, sendo aplicable, a partir dese momento, o réxime de prórrogas que se prevé no dito artigo.

2. Se o disposto no número anterior afectase funcionarios pertencentes ós corpos ó servizo da Administración de xustiza, a reserva de posto de traballo inherente á situación de servizos especiais operará respecto dun posto correspondente á súa categoría na provincia en que prestasen servizos antes de pasaren á situación de activo no Consello Xeral do Poder Xudicial ou, á súa escolla, no ámbito do Tribunal Superior de Xustiza de Madrid. Se o disposto no número anterior afectase funcionarios pertencentes a calquera Administración pública ou órgano constitucional, quedarán ó dispor deles cando se produza a extinción da situación de servizos especiais, que lles asignarán un posto de traballo de condicións semellantes ó que ocupaban cando pasaron a desempeñar servizos no Consello Xeral do Poder Xudicial.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogados:

a) Os artigos 28, 220 e 310 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, que quedan sen contido.

b) O título IV do libro III «Da fe pública e da documentación», da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, os artigos 279 a 291 da cal quedan sen contido.

c) O parágrafo segundo do artigo 958 da Lei de axuízamento civil do 3 de febreiro de 1881.

Disposición derradeira primeira. *Desenvolvemento regulamentario.*

O Goberno, no prazo de seis meses a partir da entrada en vigor desta lei, deberá aproba-lo Regulamento de ingreso, provisión de postos de traballo e promoción profesional do persoal ó servizo da Administración de xustiza, o Regulamento de réxime disciplinario do persoal ó servizo da Administración de xustiza e o Regulamento orgánico do corpo de secretarios xudiciais.

Disposición derradeira segunda. *Adecuación de normas procesuais.*

No prazo dun ano, o Goberno remitirá ás Cortes Xerais os proxectos de lei procedentes para adecualas leis de procedemento ás disposicións modificadas por esta lei.

Disposición derradeira terceira. *Rango normativo.*

Nesta lei orgánica teñen carácter de lei ordinaria as disposicións adicionais décima, décimo primeira, décimo segunda, décimo terceira, décimo cuarta e décimo sexta, ben como a disposición transitoria décima.

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 23 de decembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23645 LEI ORGÁNICA 20/2003, do 23 de decembro, de modificación da Lei orgánica do poder xudicial e do Código penal. («BOE» 309, do 26-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

Artigo primeiro. *Modificación da Lei orgánica do poder xudicial.*

Modifícase a alínea g) do punto 2 do artigo 86 ter da Lei orgánica do poder xudicial, que queda redactado nos seguintes termos:

«g) Dos asuntos atribuídos ós xulgados de primeira instancia no artigo 8 da Lei de arbitraje cando veñan referidos a materias recollidas neste punto.»

Artigo segundo. *Modificación do Código penal.*

Engádenselle ó Código penal os artigos 506 bis, 521 bis e 576 bis, nos seguintes termos:

«506 bis.

1. A autoridade ou funcionario público que, carecendo manifestamente de competencias ou atribucións para iso, convocase ou autorizase a

convocatoria de eleccións xerais, autonómicas ou locais ou consultas populares por vía de referendo en calquera das modalidades previstas na Constitución, será castigado coa pena de prisión de tres a cinco anos e inhabilitación absoluta por un tempo superior entre tres e cinco anos ó da duración da pena de privación de liberdade imposta.

2. A autoridade ou funcionario público que, sen realiza-la convocatoria ou autorización a que se refire o punto anterior, facilite, promova ou asegure o proceso de eleccións xerais, autonómicas ou locais ou consultas populares por vía de referendo en calquera das modalidades previstas na Constitución convocadas por quen carece manifestamente de competencia ou atribucións para iso, unha vez acordada a ilegalidade do proceso será castigado coa pena de prisión dun a tres anos e inhabilitación absoluta por un tempo superior entre un e tres anos ó da duración da pena de privación de liberdade imposta.»

«521 bis.

Os que, con ocasión dun proceso de eleccións xerais, autonómicas ou locais ou consultas populares por vía de referendo en calquera das modalidades previstas na Constitución convocadas por quen carece manifestamente de competencias ou atribucións para iso, participen como interventores ou faciliten, promovan ou aseguren a súa realización unha vez acordada a ilegalidade do proceso serán castigados coa pena de prisión de seis meses a un ano ou multa de 12 a 24 meses.»

«576 bis.

1. A autoridade ou funcionario público que achegase fondos ou bens de natureza pública, subvencións ou axudas públicas de calquera clase a asociacións ilegais ou partidos políticos disoltos ou suspendidos por resolución xudicial por levaren a cabo conductas relacionadas cos delitos a que se refire esta sección, así como ós partidos políticos, persoas físicas ou xurídicas, entidades sen personalidade xurídica e, en particular, grupos parlamentarios ou agrupacións de electores que, de feito, continúen ou sucedan a actividade destes partidos políticos disoltos ou suspendidos será castigado coa pena de tres a cinco anos de prisión.

2. Imporáselle a pena superior en grao á prevista no punto anterior á autoridade ou ó funcionario público que continuase coas conductas previstas neste artigo unha vez requirido xudicial ou administrativamente para que cese nas citadas conductas.»

Disposición derradeira única. Entrada en vigor.

O artigo primeiro desta lei orgánica entrará en vigor o mesmo día en que o faga a Lei orgánica 8/2003, do 9 de xullo, para a reforma concursal, pola que se modifica a Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, e o seu artigo segundo entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 23 de decembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23646 LEI 60/2003, do 23 de decembro, de arbitraje. («BOE» 309, do 26-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

España mostrouse sempre sensible ós requirimentos de harmonización do réxime xurídico da arbitraje, en particular da comercial internacional, para favorecer a difusión da súa práctica e promove-la unidade de criterios na súa aplicación, na convicción de que unha maior uniformidade nas leis reguladoras da arbitraje debe propicia-la súa maior eficacia como medio de solución de controversias.

A Lei 36/1988, do 5 de decembro, de arbitraje, é tributaria desta vocación, xa antes manifestada explicitamente no Real decreto 1094/1981, do 22 de maio, que abriu as portas á arbitraje comercial internacional, tendo en conta que «o incremento das relacións comerciais internacionais, en particular na área iberoamericana, e a inexistencia de adecuados servicios de arbitraje comercial internacional no noso país determina que a utilización da técnica arbitral por empresarios e comerciantes da citada área se efectúe con referencia a institucións doutro contexto cultural idiomático, co efecto negativo que iso representa para España e a perda que para o noso país significa a ruptura das vinculacións cos citados países en materia de tan crecente interese común».

Esta lei prolonga esa sensibilidade, esa vocación e esa práctica, pero coa pretensión de producir un salto cualitativo. Así, o seu principal criterio inspirador é o de basea-lo réxime xurídico español da arbitraje na lei modelo elaborada pola Comisión das Nacións Unidas para o Dereito Mercantil Internacional, do 21 de xuño de 1985 (lei modelo de CNUDMI/UNCITRAL), recomendada pola asemblea xeral na súa Resolución 40/72, do 11 de decembro de 1985, «tendo en conta as esixencias da uniformidade do dereito procesual arbitral e as necesidades da práctica da arbitraje comercial internacional». O lexislador español segue a recomendación das Nacións Unidas, acolle como base a lei modelo e, ademais, toma en consideración os sucesivos traballos emprendidos por aquela Comisión co propósito de incorpora-los avances técnicos e atende-las novas necesidades da práctica arbitral, particularmente en materia de requisitos do convenio arbitral e de adopción de medidas cautelares.

A lei modelo responde a un sutil compromiso entre as tradicións xurídicas europeo-continental e anglosaxona produto dun coidado estudio do dereito comparado. A súa redacción non responde, por iso, plenamente ós canons tradicionais do noso ordenamento, pero facilita a súa difusión entre operadores pertencentes a áreas económicas con que España mantén activas e crecentes relacións comerciais. Os axentes económicos das ditas áreas adquirirán, por tanto, maior certeza sobre o contido do réxime xurídico da arbitraje en España, o que facilitará e mesmo impulsará que se pacten convenios arbitrais en que se estableza o noso país como lugar